

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria) 26. juunil 2008 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH versus Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH

(Kohtuasi C-278/08)

(2008/C 223/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. juunil 2008 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu 10. aprilli 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-233/04: Madalmaade Kuningriik, keda toetas Saksamaa Liitvabariik, versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Vastustaja: Günter Guni und trekking.at Reisen GmbH.

Eelotsuse küsimused

1. Kas 21. detsembri 1988. aasta esimese nõukogu direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (edaspidi „direktiiv 89/104”) (1) artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kaubamärki kasutatakse selle omanikule antud viisil, kui otsingumootori operaator reserveerib kaubamärgi või sellega sarnase tähise (näiteks sõna- ja kujutismärgi sõnaline osa) märksõnana ning kaubamärgi või sellega sarnase tähise otsingusõnana otsingumootorisse sisetamisel ilmub ekraanil reklaam identse või sarnase kauba või teenuse kohta?
2. Esimesele küsimusele jaatava vastuse korral:
  - A) Kas identse kauba või teenuse reklaamimiseks kaubamärgiga identse otsingusõna kasutamisel rikutakse kaubamärgiomaniku ainuõigust sõltumata sellest, kas otsitav reklaam ilmub otsingutulemuste nimekirjas või sellest ruumiliselt eraldatud reklaamblokis ja kas see on tähistatud kui „spondeeritud link”?
  - B) Kas kaubamärgiga identse tähise kasutamisel sarnase kauba või teenuse puhul või kaubamärgiga sarnase tähise kasutamisel identse kauba või teenuse puhul tuleb segijamise tõenäosus juba siis välistada, kui reklaam on tähistatud „spondeeritud lingina” ja/või ei ilmu otsingutulemuste nimekirjas, vaid sellest ruumiliselt eraldatud reklaamblokis?

(1) EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92.

Pooled

Apellant: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. van Vliet, K. Gross ja C. Urraca Gaviedes)

Teised menetluspooled: Madalmaade Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

— Esimese võimalusena:

- a) tühistada edasikaevatud kohtuotsus;
- b) tunnistada otsuse peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatuks ja
- c) mõista Madalmaade Kuningriigilt välja Esimese Astme Kohtu ja Euroopa Kohtu menetluse kulud.

— Teise võimalusena:

- a) tühistada edasikaevatud kohtuotsus;
- b) jätta otsuse peale esitatud tühistamishagi rahuldamata ja
- c) mõista Madalmaade Kuningriigilt välja Esimese Astme Kohtu ja Euroopa Kohtu menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

— Komisjon väidab esiteks, et Esimese Astme Kohus toimis valesti, kui ta tunnistas Madalmaade esitatud hagi vastuvõetavaks.

Komisjon leiab, et Euroopa Kohtu praktikast ja eelkõige Euroopa Kohtu määrusest kohtuasjas C-164/02 nähtub, et liikmesriik ei saa paluda tühistada komisjoni otsust, milles komisjon tunnistas selle liikmesriigi teatatud abimeetme ühisturuga kokkusobivaks.

- Teine väide (mis on esitatud teise võimalusena) puudutab asjaolu, et Esimese Astme Kohus järeldas valesti, et vaidlusalune meede ei olnud valikuline, st ei eelistanud teatavaid ettevõtjaid EÜ artikli 87 lõike 1 tähenduses. Komisjon väidab samuti, et Esimese Astme Kohus leidis valesti, et isegi kui meede oleks valikuline, ei kujutaks see endast siiski abimeedet, pidades silmas selle eesmärki ja võttes arvesse, et seda meedet õigustab süsteemi üldise ülesehituse laad.

Deutsche Telekom AG 26. juunil 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda laiendatud koosseisus) 10. aprilli 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-271/03: Deutsche Telekom versus komisjon

(Kohtuasi C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Deutsche Telekom AG (esindajad: advokaadid U. Quack, S. Ohlhoff, M. Hutschneider)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, varem Tropolys NRW GmbH, varem CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, varem KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, varem tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, varem VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Apellandi nõuded

- Tühistada Esimese Astme Kohtu 10. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-271/03;
- tühistada komisjoni 21. mai 2003. aasta otsus 2003/707/EÜ ⁽¹⁾, avaldatud nr C(2003)1536 (lõplik) all;
- teise võimalusena vähendada Deutsche Telekom AG-le vaidlustatud otsuse artiklis 3 määratud trahvi Euroopa Kohtu täielikku pädevust kasutades;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumentid

Apellant toob Esimese Astme Kohtu kõnealuse otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse põhjenduseks välja järgmised väited.

Kohtuotsusega on rikutud EÜ artiklit 82 ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, kuna kõnealuses asjas ei ole toime pandud nimetatud sätte objektiivselt arvestatavat rikkumist ning samuti puudub apellandil süü. Kohtuotsus ei võta arvesse seda, et tollal apellandi reguleerimise eest vastutav Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (telekommunikatsiooni- ja postiteenuseid reguleeriv asutus, edaspidi „RegTP“) kontrollis korduvalt väidetava hinnakruvi efekti olemasolu seaduses ette nähtud viisil. RegTP kontrollis korduvalt hinnakruvi efekti olemasolu eraldatud kliendiliinile juurdepääsu osas ning jõudis järeldusele, et selline efekt puudub. Niisuguses olukorras on reguleeritava ettevõtja eriline vastutus turu struktuuri osas pädeva reguleeriva asutuse vastutusega hõlmatud ja piiratud. Apellandil oli reguleeriva asutuse otsuseid arvesse võttes õigus lähtuda sellest, et tema tegevus ei olnud konkurentsivastane. Oletus, et apellant oleks võinud ADSL-i hindu tõstes väidetavat hinnakruvi efekti vähendada, on vastuolus Esimese Astme Kohtu enda lähenemisega, mille kohaselt erinevate turgude „ristsubsideerimist“ ei tohi hinnakruvi efekti olemasolu kontrollimisel arvesse võtta. Lisaks jättis Esimese Astme Kohus õigusnormi rikkudes arvesse võtmata, et komisjon ei kontrollinud, kas ADSL-i hindade tõstmine oleks väidetavat hinnakruvi efekti üldse vähendanud.

Kohtuotsusega on rikutud EÜ artiklit 82 ka seetõttu, et Esimese Astme Kohus kontrollis valesti selle sätte kohaldamise eelduseks olevaid faktilisi asjaolusid. Hinnakruvi efekti analüüsimine ei sobi käesoleval juhul iseenesest kuritarvituse tõendamiseks. Kui pädev reguleeriv asutus kehtestab siduvad võrguteenuste hinnad (nagu käesoleval juhul), võib selline analüüs ise viia konkurentsivastaste tulemusteni.

Seoses sellega rikkus Esimese Astme Kohus ka kohtuotsuse põhjendamise kohustust.

Edasikaevatud kohtuotsus rikub õigusnorme mitmes keskses küsimuses ka seoses selle meetodi kontrollimisega, mida komisjon kasutas hinnakruvi efekti arvutamisel. Esiteks seetõttu, et nn *As-Efficient-Competitor-Test* (sama tõhusa konkurendi kriteerium), mille Esimese Astme Kohus võttis aluseks üldise võrdluskriteeriumina, on igal juhul asjakohatu, kui turgu valitsevat seisundit omav ettevõtja ja tema konkurendid tegutsevad (nagu käesoleval juhul) erinevates regulatiivsetes ja faktilistes tingimustes. Teiseks seetõttu, et hinnakruvi efekti analüüsimisel võeti arvesse üksnes ühendamise tariife, samal ajal kui samal võrguteenusel põhinevate muude telekommunikatsiooniteenuste (eriti side) tariife ei võetud arvesse. Kohtuotsuses tehtud järeldused väidetava hinnakruvi efekti kohta rikuvad samuti õigusnorme ning Esimese Astme Kohus ei kontrollinud põhjuslikku seost väidetava hinnakruvi efekti ja oma järelduste vahel, mis puudutavad turu struktuuri.